

Од њих како пресе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресе“ за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 АВГУСТА 1942

БРОЈ 37 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕСТАШИЦА МАСТИЛА И ПАПИРА КОД САВЕЗНИКА

Лондон, августа. — После страховите дреке енглеске и америчке штампе о другом фронту, настао је замор. Уредници листова предложили су да се обустави офанзива на другом фронту, јер су до сада потрошили око хиљаду литара које црвеног, које црног мастила и хиљаду вагона папира и тако је настала несташница ових артикала.

Иако је тема о другом фронту необично популарна и замењује ратну акцију листови престају да пишу, а радно станцие даље ће наставити, због несташнице других прича, да и даље воде акцију другог фронта. Јер наша је теза: Боље је причати него радити.

СПРЕМНИ ЗА II ФРОНТ

Лондон, августа. — Преглед енглеске штампе:

„Ивинг-Њус“ доноси: ми смо потпуно спремни за II фронт. Једино нам још недостају трупе и бродови.

„Дејли Телеграф“ јавља: ми стално мислимо и причамо о II фронту, само нам још недостаје храбрости да се упустимо у ову авантуру. Али и то смо проучили у америчким фабрикама.

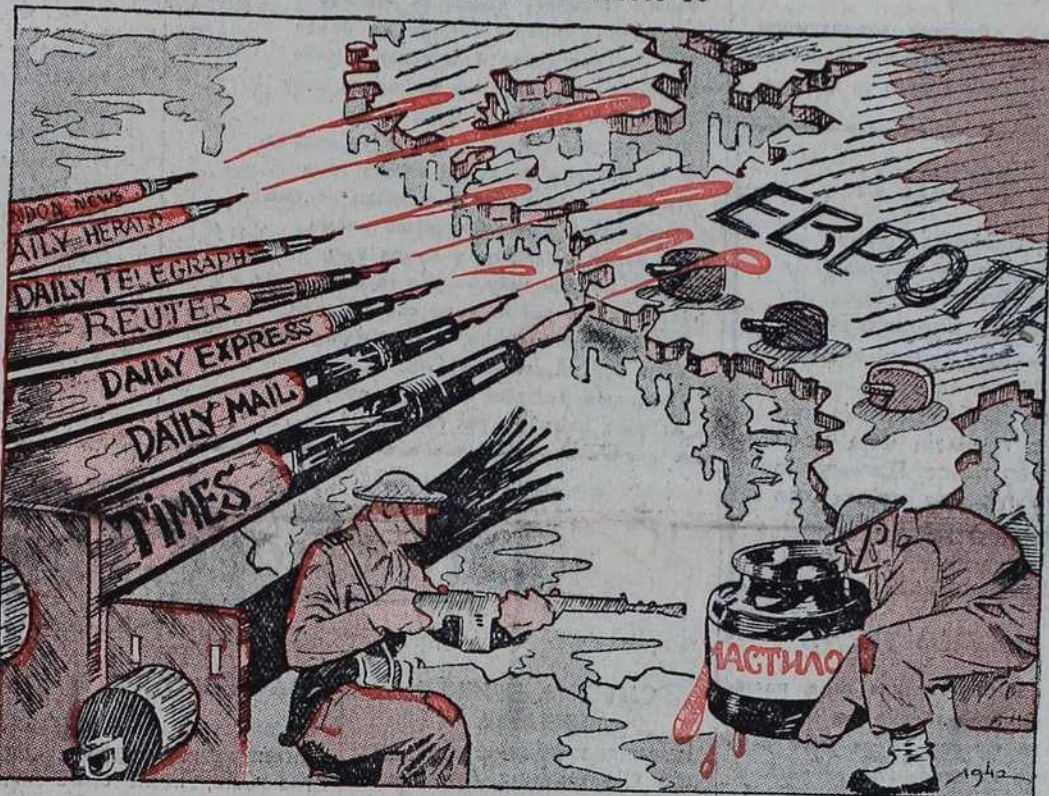
„Тајмс“ под крупним насловом доноси: Што да отворимо II фронт када је и први у кризи?

МАЊ' АКО ИМ ТО НЕ ПОМОГНЕ

Кубишев, августа. — У последњем броју „Правда“ позива жене и децу да с батинама и штаповима сузбију непријатеља.

Ова велика ратничка тактика сматра се да ће уродити победом, ако се успе да се батинама разбију тенкови.

ЗА ОТВАРАЊЕ ДРУГОГ ФРОНТА ПОТРОШЕНО ДО САДА ХИЉАДУ ЛИТАРА МАСТИЛА И ХИЉАДУ ВАГОНА ПАПИРА

Офанзива мастилом на Европу

НЕМА КРИЗЕ БРОДСКОГ ПРОСТОРА

Лондон, августа. Агенција „Рајтер“ принуђена је да да званичну изјаву са меродавног места „Сасвим су неосновани гласови који круже у иностранству да Империја не располаже бродским простором. Доказ да имамо још увек довољно бродског простора је тај, што је претседник Черчил неколико пута ишао у Америку и враћао се, а он ипак узима приличан бродски простор. Једино може да се говори о кризи бродова, али то нема никакве везе са простором.“

ОФАНЗИВАН ДУХ ЕНГЛЕЗА

Лондон, августа. — Један бивши чешки дипломата, који је сада лондонски рентијер, био је љубазан да дописнику „Лондон-газета“ да следећу изјаву: „Енглези су познати по свом офанзивном духу. Овога пута та њихова особина дошла је до максималног изражаја, јер чак и последњи улични чистач у Лондону тражи отварање другог фронта — на Источном фронту“.

ДВА МЕРИЛА

Рајтер јавља:

Вашингтон, августа. — „Рузвелт је наименовао Лихи-а за шефа свог кабинета, пошто је исти тек сад у стању да демонстрира своју генијалност тј. приближавајући се седамдесетој години, он до максимума развија своју способност...“

„Њус Кроникл“ пише:

„Маршал ваздухопловства сер Патрик Пленфер пензионисан је у педесет трећој години због велике старости...“

НЕ ЛИПШИ МАГАРЧЕ

На вапаје Чанг-Кај-Шека за помоћ секретар за Индију одговорио је да ће се помоћ послати преко бурманског друма, чим то прилике дозволе... Другим речима: Не липши, магарче до зелене траве!..

ОНИ РАДЕ ПУНОМ ПАРОМ

Какро, августа. — Из добро обавештених кругова сазнаје се да Енглези пуном паром израђују аеродроме за — осовинске авионе.

ВРЛО ВАЖНО!

Техеран, августа. — Дописник „Рајтера“ јавља: После пада и прелаза Нациста преко доњег Дона наш положај постаје одличан. Врло важно, што је пао Ростов и што је пола Русије евакуисано, главно је да ће нам болшевици бранити „ирачки“ и „ирански“ петролеј, који има само тај назив, иначе цео свет зна да је овај петролеј наш.

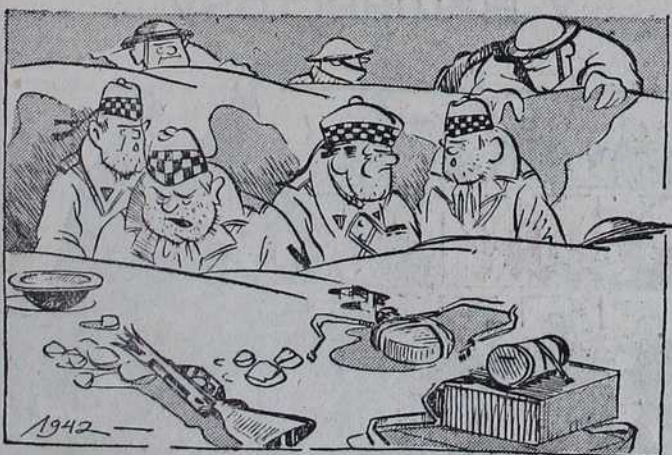
ТАЧНА КОНСТАТАЦИЈА

Вашингтон, августа. — „Њујорк Дејли Њус“ констатује: „Ни Черчил ни Рузвелт нису показали било какву стратешку, или тактичку генијалност; напротив... показали су се као слаби... и не би било нимало чудновато, ако би за наставак операција именовали једног маршала за флоту на дну мора.“

НИСУ ЗАДОВОЉНИ

„Рајтер“ јавља: Североамеричке војске јединице незадовољне су са послатим герлама. Они желе герле, које певају. Ова ратоборна жеља америчке војске биће претресана као прва тачка на идућем ратном савету.

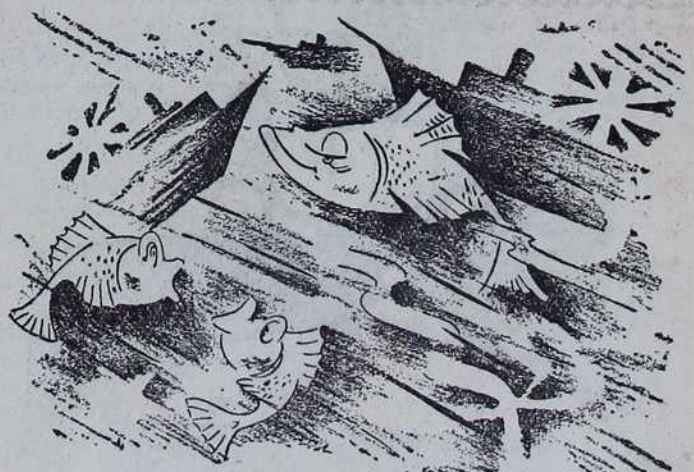
СКОТЛАНЂАНИ У РАТУ

— Шта ви чекате још ту!

— Не можемо да изиђемо, јер нам је неко одузео сукњице а панталоне још нисмо добили.

РАДОСТ НА ДНУ

— Зашто је ваша госпођа мама тако поносна!

— Добили смо гарсонјеру у новом енглеском броду...

Велика офанзива

РУЗВЕЛТ: — Дакле, за нашу будућу офанзиву, споразумели смо се. Ти ћеш дати пилоте, а ја авионе. Ти ћеш дати тенковске чете, а ја тенкове. Ти ћеш дати трупе, а ја кола и дрво за крстаче.

ПРОМАЈА НА ВОЛГИ

Кујбишев, 1 августа. — Са Запада је дунуо један чудноват ветар који прави велику промају од Стаљинграда до Астрахана. На Волги је прекинут саобраћај, а у народу влада паника. Увелико је почела сеоба у невреме, па не само грађанство, већ и надлештва гурају за Сибир.

Не зна се докле ће ићи ова сеоба пошто је цео исток Европе ухватила велика промаја која носи све пред собом. Чак се и Кавказ тресе. Промаја је прво одувала све лажи Радио Москве које су се за време зиме доста сакупиле, а онда и црвеног маршала Тимошенка, за кога нико не зна где је...

Високо летели, ниско пали

Њујорк, августа. — На њујоршкој берзи настао је катастрофалан пад курсева Очинлена и Вавела. Оба имена, у која се нека-

да полагаде велике наде, поста-ла су сада толико непопуларна, да се њихова имена могу наћи једино на отирачима за ноге.

Метереолошки извештај

Европа: Време идеално. Сунчани дани и тишина. Једино у области Волге ураган и непогода који постђу сав катастрофалнији по Стаљина.

Велика мора и океани бурни и ту су свакодневни циклони редовна појава.

На Кавказу се догодио чудноват климатски феномен. У сред лета ударила је вејавица и стегао ужасан мраз. Са северо-запада брише северац који је разбуцао брљшевичку војску на све четири стране.

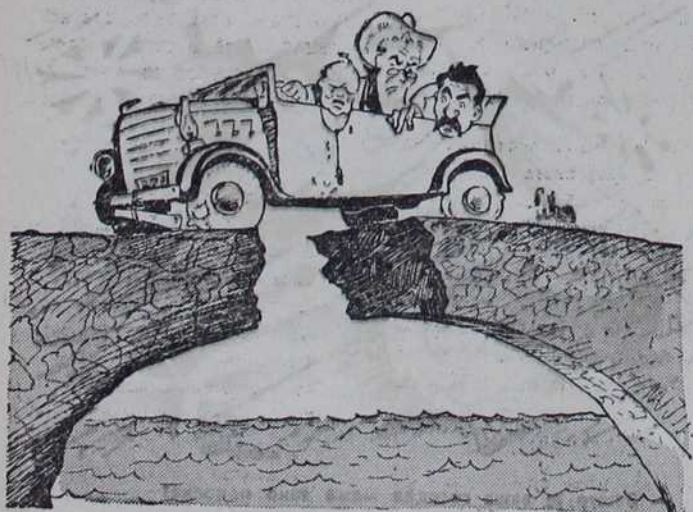
Америка: Барометар пада. Области оптимизма су отишли и сада се цакли стварност која лежи

срж у костима. Бродоломи због бурних мора све су чешићи. Магла и слана у Белој кући, клизавица у Конгресу.

Азија: Време се побољшава на југу и на острвима. У центру Кине ситна киша плускавица од које је Чанг-Каж-Шек промукао и добио велики кашаљ. У Индији магла која гуши Енглезе зато се сви спремају на сеобу.

Африка: Само у делти Нила непогода, али барометар пада и даље.

Аустралија: Хладњикаво и магловито. На Гвинеји град, на морима буре. Очекују се нове промене времена.

Англосаксонска ситуација

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Тимошенку веза тврда - у кавкаска бежи брда

Рузвелтова жеља оствари се брзо Други фронт се створи, ал' не где он хтеде Док се на западу сваки покрет смрзе Стаљин на Кавказу допао је беде Европске армије, да испуне жељу Тимошенка воште, к'о мачора дељу На Кавказу пишти, у процепу гуја Европа га гони, брише к'о олуја Њему спаса нема, дотерао до зида Сад Радио-Москва не пева, већ рида Па и из Лондона тужио зврји звонце Црвеном ортаку смрсили су конце Стаљин тужно гледа где се руши кула Толика реклама — а кућа му трула Види да не може одолети сили Па Рузвелта моли и за помоћ цвили А Рузвелт блефира, уздигнуте главе «Не липши, магарче, до зелене траве».

У Африци и сад влада тешка криза Ромел Очинлеку дошао је изблиза На целој фронту сломко му крила Све Енглезе стеро баш у делту Нила Збирно им добро, не да он да зину Па се они сада и за Суец брину Лав британски рањен, бедно се копрца У пустињском песку он очајно грца Напред ни да макне, а у назад не сме Пресахнуше лажи, умукнуше песме Јер народи мали неће ни да чују Да за Лондон гину — сад га само пеују Јер видеше добро куда све те води Ко је Лондон слуша, сваког малер згоди Зато Черчил стење и уморно дуче Последње резерве мора да доуче А брига највећа мучи га и зноји

Ни свима морима тону му конвоји Зато се он смерно «Белој кући» клања Одакле долазе само обећања Ал' од обећања увек има шконта Вашингтон се љути због «другог фронта».

На азијском фронту крај је трећег чина Чанг-Каж-Шек је банкрот и његова Кина Индија се буди и тера Енглезе А јапанска сила Пацификом везе За банкрот-ортака тужно сунце греје Јапан догурао до Нове Гвинеје Сиднеј је под ватром, а дрхти Камбера Јапан се не шали, свуда сучку тера Помоћ ни одикуда, само лепе речи Са другим мелемом та се рана лечи Треба да се гине и јуначки загне Англосакска жаба треба да се напне Ал' већ је отекла, само што не пукне Треба неко само да је мало чукне.

Четрдесет друга, то лаж је Лондона Требаше да буде година бонбона Великих успеха и огромне славе А зато су сада оборили главе И извештај сваки са фронта их вређа Па у глас певају: Јао, бато леђа... Где год су у додир с' осовином дошли Као бос по трњу баш су свуда прошли Један рат велики не води се с' лажи За борбу и славу сад се друго тражи Жртве, храброст, срце и јуначка рука А лаж и превара на крају се брука Зато по ортаке свуда тешко стање Ко је лаж посејо — буру ће да жање!

Преглед СТРАНЕ

СМЕШНА ПРИЖЕЉКИВАЊА

Новинска обавештајна служба Сједињених Држава изјављује, да ће кад буде завршен амерички програм наоружања, «сједињене нације» бити у стању да воде рат на 30 фронтова.

МИСТЕР ХАРИСОН ПРОМУКАО

Лондон, августа. — Директор виртуалне фабрике џемпера и чарапа и један од виших функционера у лондонској радиостаници, Мистер-Харисон који важи као велики пријатељ српског народа, промукао је... и због тога мало ређе говори...

С. О. С. Цујашвили

Давим се!... Умрећу!...
Пружете ми бар руку!...
Зликовци... Ђутите!...
Зар не видите моју муку?..

Давим се!... Умрећу
Овако зелен и млад...
Смешан вам, видим ја,
Овај мој велики јад

Ал' нека, смеје се
И ваш ће дан, доћи...
Давим се... Ал' добро знам
Ви ћете још горе проћи!

Давим се... Умрећу
Ал' и вас боље не чека...
Стварност је ту...
Болест је ту...
И њој нема лека...

ЕЛАСТИЧНО ПОВЛАЧЕЊЕ

Кујбишев, јула. — Најеластичнији маршал совјетског савеза, Тимошенко, после свога изума еластичне тактике назван: Тимошенко Штруфна (пошто је познато да су штруфне од гуме) овако је изнео разлоге зашто је прихватио тако гумену тактику: „Гума је, пре свега, као ратна сировина постала права реткост, и зато сам ја прихватио тако ретку тактику. Друго, ту тактику сам употребио зато што човек који много ослаби па изгуби стомак мора да метне гумене козентрегере да му не спадну панталоне. Треће, до сада су нас само сужавали у казане, а сада

ћемо да се растежемо до изнемоглости. И четврто и најглавније, еластична ствар, кад се сувише растегне она се кида, зато ми и кидамо, и то главом без обзирце,

ПИТАЊЕ НА СВОМ МЕСТУ

Вашингтон, јула. — После све веће навале обећања која се не испуњавају, Чанг-Каж-Шекова влада је на крају стрпљења, упитала Рузвелта, докле мисли да даје празна обећања.

«А каква би они хтели?» питао се Рузвелт пре него што је почео да се правда.

У Вашингтону

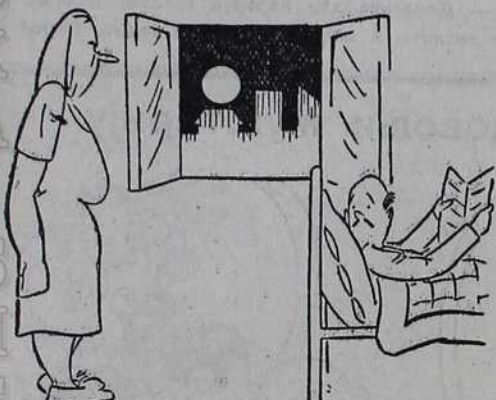
РУЗВЕЛТ: — Како сада ствари стоје, предлажем да Енглеску прогласимо за други фронт.

Глас Индије

— Цон Буле, ала сте много провидни!

Брачна трагедија

— Жено, одмах да затвориш прозор...
— Шта кажеш!
— Па ништа, ако баш нећеш, нека остане отворен...

Алхемичари

— Псти Момент је свечан. Знај да сам пронашао систем како да направим из сурогата праву кафу.

НЕДЕЉА, 2 АВГУСТ

Шетам се данас по Теразијама, где ће да се у своје време изгради монументални трг, и сретнем мога пријатеља деловођу, Јоцу; иде нешто дубоко замишљен.

— Шта је, Јоцо? — питам га.
— Шта си се толико замислио?
— Знам, — поче да ми се Јада Јоца. — Решио сам да се женим па ми нуде људи две девојке, а ја не знам за коју ћу да се одлучим. А обадве су сјајне партије: отац једне продаје парадајз, а отац друге кочијаши са фијакером.

ПОНЕДЕЉАК, 3 АВГУСТ

Чујем данас у преиуном трамвају овакав разговор: Једна шармантна млада дамица каже другој:

— Журим се кући да се пресучем пре него што се затворе радње.

— Па какве то везе има са радњама? — пита друга у чуду.

— Знам, онај наш бакалин био је раније галантериски помоћник, па кадгод идем да пазарим ја обучем свилени веш, да не би човек о мени изгубио лепо мишљење.

УТОРАК, 4 АВГУСТ

Можда сте запазили да често свраћам у бифе. Данас тамо наћем старог пријатеља, са којим се одавно нисам видео. Пошто смо се поздравили и пошто ми је рекао да је добро, запитах га:

— А како ти је жена?

— И она је добро, као што могу да буду добро жене које живе у прехришћанској епохи.

— Како то? згранух се ја.

— Па тако, одавно већ рачуна своје године у натраг.

СРЕДА, 5 АВГУСТ

Идем данас из канцеларије кући са једним колегом, књиговођом. Поред нас прође једна онако постарија госпођица а мој колега јој се учтиво јави.

— Која је то дама? запитах га.

— Вишак.

— Какав вишак, побогу?

— Па, ваљда си читао да у Београду има 10.000 жена више од мушкараца. Е, па и она је у том вишку.

ЧЕТВРТАК, 6 АВГУСТ

Никада човек довољно да пише о овој нашој послуги. Одем данас код неких пријатеља и они ме задржаше на кафу, само да причекам мало на служавку која је отишла да бани писмо у поштанско сандуче. После добрих два сата она се врати.

— Где сте ви тако дуго? — пита госпођа љутито.

— Бацила сам писмо.

— Па зар за једно писмо остаете два сата?

— Пардон — каже служавка.

— Није било само једно. Комшија ме је замолио да однесем и његово.

ПЕТАК, 7 АВГУСТ

Ево шта сам данас чуо на пијаци. Једна дама купује парадајз и грди пиљара што је тако скуп.

— Јесте скуп — признаје пиљар учтиво — али зато парадајз има много витамина.

— Оставите ви то — каже љутито дама — ми га увек оперемо пре јела.

СУБОТА, 8 АВГУСТ

Моја рођака, госпођа Бела хоће да се разведе: ухватила мужа у неверству са гувернантом. Цела наша породица се сакупила и наваљује на госпођу Белу да је одврати, али она ни да чује.

— Па, добро — каже љутито њен отац — кад је већ дошло догле могу да кажем да се ни ти баш ниси прославила са верношћу. Имала си и ти авантура.

— Јесте, тата — каже мирно госпођа Бела — али неко у браку мора да буде поштен, иначе нема ништа од заједничког живота.

Две казне

— Видиш, Марко, да ниси био овде премештен, ми се не би никад упознали.
— Сасвим! Сада тек видим, зашто сам по казни премештен.

Није забораван

Професор: — Ето, стално ми причају да сам јако забораван! То није тачно! Ево данас нисам заборавио кишобран и ако сам био у неколико кафана.

Савремене БОДЉЕ

Фризури треба доскочити

Организатори боксерских приредаба за првенство аматера, били су принуђени да сазову ванредну седницу због једног непредвиђеног догађаја.

Првог дана такмичења поткрала се једна грешка, то јест, поједина лица имала су фризуру ала »Тарцан«. Можда таква фризура не смета на корзоу или плесу, али на рингу показала се као штетна, јер, покривајући очи сопственику, чинила му је услугу да буде мокаутиран.

На тој седници требало је доскочити фаталној фризури. После тродневног саветовања изнети су следећи предлози:

2. Да учесници са дугом косом улазе у борбу са шеширом на глави.

3. Да сваки боксер доведе свог фризера који ће га чешљати при сваком његовом замаху, и

4. Да се мечеви не приређују док боксери не оћелаве.

Који ће од ових предлога бити усвојен одлучиће се коцком.

Обушављени водени спортови

У Америци су обушављени сви водени спортови, пошто Јенкима у последње време не прија вода. Чим изађу на море одмах добију морску болест и даве се...

Еширам

Стаљин пушта крике штуре
Енглезима, да пожури,
Да направе други фронт
Ал' Енглези помоћ крате:
Што да они рачун плате
Кад ту нема каса-шконт.

Достојна замена

— Када треба опет да дођем да позирам!

— Оставите само псето, па не морате уопште више доћи док слика не буде готова.

САВРЕМЕНА Мира

Нова мадона

На фресци старој видех Мадону
И очара ме њен диван лик и стас...
Њена ме туга, у очима, трону...
»Доћићу!« — као прозбори глас...

Сретох је јуче са прасетом белим
У улици крај свога стана...
Задрхтах тад бићем целим
Била је страшно нафракана.

Дрвеним ђоном клопара нова
Мадона
Поносна, к'е да силази са трона...
Погледах и ја, нежно и страшно
Ал' не на њу, већ на прасе масно.

Усћаванка

Буји пажу моја срећо мала
Певаћу ти песму с »кратког
вала«
Ил' је лажа или глупа шала

Тај радио је дивна забава
Он ће моје дете да успава
Буји пажу моје чедо слатко
Лондон лаже и дуго и кратко
Све што јави то је права бајка
С' тиме тебе успављује мајка.

Чункинију

Животариш ти у раму
Што скваше Англосакси
Па сад млатиш празну сламу
По већ утврђеној такси
Ето прође пет-шест лета
За курсур си ти монета
С' рођеном се браћом бијеш
За доларе ти крв пијеш
Ко другоме измећари
Неће моћи он да ћари
Англосаску држиш страну
Туцаш воду у авану.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Због воде је ту

- Зашто се ви налазите овде!
- Због воде.
- Воде!
- Да, ја сам млекација.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

На време

Општинско купатило на Сави почело је рад крајем јула. Од свога оснивања до данас, оно никад раније није отпочело рад па се према томе може сматрати да је и ове године почело рад на време.

Опасна пауза

Пада у очи да већ три недеље нема полемике о уређењу Београда. Уђутао се чак и Мома Борисављевић. Очигледно је да спрема нове предлоге за регулацију, нивелацију и експропријацију — па кућевласници, нарочито они којима су куће на угловима, стрепе и беру кожу на шљак.

Конкуренција

Сопственици рингишпила поднели су жалбу општини што њена кола за спаљивање ђубрета праве нелојалну конкуренцију.

Дечурлија, која обично дају и последњи динар за рингишпиле, сада се каче за та кола и бесплатно возају, а на Таш-Мајдану уопште не иду.

Уметност и администрација

Судски извршитељ, заплењује у паланци копију чувене слике „Леда са лабудом“. Службени опис заплењене слике гласи: „Слика величине 80×50 см., у дрвеном раму, претставља младу свучену плавушу стару око 25 година, нападнуту од побеснеле гуске!“

Прва глумица: — Јао! Ујела сам се за језик!

Друга глумица: — Зовните хитно лекара, јер може да наступи тровање.

Стара се о њему

— Донесите две порције телећег печења и два котлета. А можда ћеш и ти нешто, Перо!

БЕОГРАДСКА ХРОНИКА

Један у клин, други у њлочу

Пошто је попко два три шприцера, гарантовано без камене соде и са фарбом домаће производње, Рака пензионер пође логано кући, ни мало не посрчући. Таман стиже на Теразије код општинског сата који је на једној страни показивао пола девет а на другој једанаест сати и двадесет минута, кад му у сусрет наиђе Смиља, бивши лиферант а сада кућевласник, лица блажена од среће.

— Мани ме — каже Сима и невољно се отима. — Чака ме жена да окупамо малог и да га метнемо да спава.

— Малог! — зачуди се Рака — каквог то сад малог купац, побогу човече.

— Па тако — ушепртљи Сима. — Жена се потрудила па ето, добили смо.

Рака зину од чуда.

— Па зар у овим годинама, човече?!

— Па што? Нисмо ни ми за бацање.

— Знаш, брате, али ти си одвалио, онако, преко педесет и неколико, а и жена ти је, колико знам, зашла у године...

— Јесте, није било лако, али смо се потрудили, па ето...

— Добро, човече, — вели Рака у чуду одмерава свога пријатеља. — Па што се ви то не сетите раније, у млађим годинама, него сада, под старост.

— Па, пре је било јевтиније, а сада, знаш како је, не можемо само од ренте да се прехранимо.

— Како, па зар ти мислиш да дочекаш да те тај твој мали прехрани?

— А, што! Ми сад њега а он после нас.

— О, људи, — крстио се у чу-

ду Рака, и већ рачуна у себи колико је млађи од Симе. — Можда имаш и право! Па ништа ми ниси јавио.

— Па никако да те сретнем. Него, ајде да ми правиш друштво до куће. Показаћу ти Бубија.

Пођоше, а Рака сав гори од радозналости.

— Па, овај, па је ли било твојој Перси мало теже да га, овај... донесе?

— Па, било је, него, на срећу, ту се нашао један трошаринац, млад, симпатичан човек, па помогао.

— Како... овај, помогао?

— Па лепо — ја сам стар човек, нисам могао сам, а он помогао, па смо га лепо чистили. Рака само искоса погледа у Симу.

— Па сад имамо занимацију — наставља блажено Сима. — Просто ми пуна кућа. Него, тешко за млеко, па га хранимо оном мајџеном.

— Молим... цк... плати!

— 175 динара.

— Шта! Је л' то... цк... с флашом и... цк... ччашом!

— Не, само за вод... хм, за вино.

ИЗ КАФАНЕ

Успомена

— Ено онај је човек оставио трајну успомену у моме животу.

— Сигурно сте били у великом пријатељству?

— Не! Једном смо се у гостионици потукли и тада ми је избио четири зуба.

Разлог

— Зашто је наш кафеција променио име своје кафане «вилка» у «Седмоглава аждџек»?

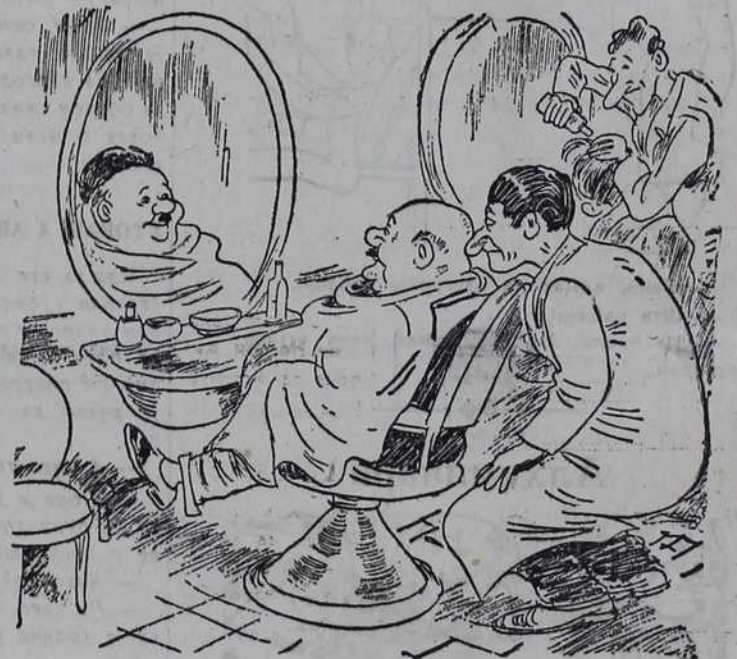
— Оженио се и добио ташту.

— Жао ми је, пријатељу, што нисам могао више ништа за вас да учиним.

— Хвала вам, и година дана је доста.

Да задовољи муштерију

Фризер: — Како вам се свиђа нова фризура!

Равајло у биоскопу

Лепо ти ја уфатих пут за Уши па у београд, јер је тамо градски панађур. По софаци рива булумента. Уђох у једне мване из које се надалеко чује нека дерњава и свирка. ајд Велим ја да веднем кој то лумпује а кад тамо један главоња виче о Бре равајло одидер амо да се и ми Цуце мало про- чаршијемо паретина ка Плеве. погледам ко је а кад тамо јеротије пиљар уфатно свезу сас две певаљке Па само рокће, а банда свира ли свира... седох у друство и поручим литрењак за свирачи и почнем да се кош- кам с једну певаљку кад она каже ајде бре дидемо у биоскоп ајде вала готов ја ки бос у бару и кренемо. овам онам па се ми спустимо у један нако ка подрум али лепо намешћен с неке поњаве и огледала и ту се по- ређамо по Неке клупе. таман ја да поручим Пиће кад неко Уту- ли лампу и ми Остадомо у по- мрчину. јао браћо шта ће сад да бидне почнем да се дерњам од- стра а неки ми виче Пст. бре у Том се зачу музика и на зид- спроћу моје Персоне поче се не-

што мицати и ја видок неке жемске како шетау пред неку бару. каква ми је ово госпоцка варанција питам ја јеротија а он каже ћути бре тво Ти је биоскоп или како се госпоцки каже кино. у том Од некуд груну банда и ја се окуражи и поче да гледам оне живе слике кад ме изненада почео неко гиличе у онај мрак и ја удари у смејур- ју а неки из ону помрачину уда- рише у протестацију доста бре Гејачино зар ви је мало што нас Опељешисте сас цене него и ов- де сте дошли да смећете. и Та- ко Реч по реч Па се ми закачи- мо и могло је свашта да бидне да ја не видо како се јеротије умаче с ону Певаљку па Навалик и ја ал у том се упали Јелетри- ка и Један жаца упаде Па целу булументу Отера у квартал.

а тамо ме одрапише по две иљадарке није ми Жао. вреди брате за Те паре јербо сам се лепо испроводио и што кажу Видо свет. зато ћу Јопет дидем у биоскоп чим поново дођем у београд. а сад здраво.

ваш Равајло

ШИРЕНА СТРАНА

Не чудите се...

— Били смо јуче у опери.
— Шта сте чули?
— Никић је пао под стечај, Перићеви се растављају, Дуле отишао на национални рад, а Цица Јанкова верила се са неким фудбалером.

— Верујете ли ви у сеобу душа?

— Апсолутно. Ми смо на пример, имали благајника, који је побегао с новцем предузећа!
— Какве то везе има са сеобом душа?
— Он је био душа нашег предузећа...

— Мислила сам, да си завађена са Цаном?

— Помирила сам се јуче с њом, да бих сазнала, шта јој је Мица причала о мени...

— Видео сам ту скоро вашег супруга, али ме он није опазно.
— Да, знам, рекао ми је...

— Шта причате вашој жени, кад се касно увече вратите кући?
— Шта бих јој причао, она мени прича...

У ресторану

Гост: — Хеј, келнер, јесам ли од вас наручио пиће?
Келнер: — Да, господине.
Гост: — Чини ме си да вас познајем. Нисте много остарели.

— Мама, хоћеш ли појести још један комад торте?
— Не, хвала лепо!
— Добро, мамице, онда сад ти питај мене!

— Хоћете да ме узмете за жену, мене, вашу служавку?
— Да, ја сам израчунао да ће ми то доћи јевтиније него да вас плаћам на сат.

— Хтела бих учити певање. Реците ми куда да идем.
— У пустињу...

— Заиста није лепо од тебе, што ми ономад ниси узамео сто динара. Пријатељи би морали увек помагати један другог.
— Да, само што би ти увек хтео бити онај други...

— Доктор ми даје рок од свега два месеца...
— За Бога милога, зар си тако опасно болестан?
— Не, он ми даје два месеца рока за исплату хонорара...

Шта то значи

— Шта то значи: «лесник гледа све са висине»?
— То значи да он обично стањује на тавану.

ИЗ ШКОЛЕ

ПО АМЕРИКАНСКИ

Учитељица: — Но Мирко, што јуче ниси био у школи?
Мирко: — Добио сам једног братића, госпоћице.
Учитељица: — Тако! Ама твој тата је, чини ми се, већ од пре две године у Америци?
Мирко: — Да, али он пише често...

Професор: — Ово је лобања орангутана. Врло добро очуван примерак. Овакву главу имам само ја у целој земљи.

Виша врста расејаности

Професор (чује шуштање): — Ко је то испод кревета?
Лопов: — Нико!
— Знао сам ја да никога нема.

Учитель: — Перице, идем улицом и видим да неки човек туче магарца који неће да се покрене с места. Приђем човеку и забраним му да даље туче животињу. Шта сам тиме показао.
Перица: — Љубав према ближњима.

Сећање

— Сећаш ли се, драги, кад смо се први пут видели..
— Да, сећам се, седели смо на овој клупи...

Људождери у бањи

Дете: — Тата, знаш да у овој бањи има људождера?
Отац: — Што говориш глупости?
Дете: — Ето, мама је прочитала, да се стањовништво храни од туриста, који посећују планине!

Добар глас

— Шта, господине професоре, мислите о гласу моје кћери? Да ли може да нам буде од користи?
— Како да не! За случај неког пожара она може да виче у помоћ!...

Шта је спорије?

— Господине, да те нешто пита.
— Изволи само...
— Ја бих хтео да отерам оца са имања.
— Ти не можеш; то је његово.
— То ми је дедовина.
— А њему је то очевина.
— Какав си ти адвокат кад не знаш да је дедовина старија од очевине!... наћути се сељак.

Најбољи поклон

— Просто не знам шта бих могао да поклоним мојој тетци за рођендан.
— Је ли удата?
— Није.
— Онда јој пошаљи анонимно писмо са љубавном изјавом.
— Ја сам рођена 1910 године.
— Збиља! Па и ја сам. А колико година сада имате?

Муж: — Како то, кад ти дам много за кућу ти потрошиш све и још тражиш, а кад ти дам мало све иде добро.

Жена: — Врло просто, кад ми дајеш много ја плаћам дугове које направим онда кад ми дајеш мало.

— Да ли твој вереник зна колико ти је година?
— Зна... делимично...

— Ви сте ми ударили шамар. Јели то било озбиљно или од шале?

— Најозбиљније.
— Ваша срећа, јер овакве шале не трпим.

Овај је бољи

— Али, Ева, па то није господин, кога си ми јуче за твог вереника претставила.
— Не, оче, овај је још бољи.

— Данас ћеш, Перице, за казну остати овде у школи, зато што си изигравао господина директора, дерући се као магарца.

На станици

— Чик погодите, куда бих хтео путовати!

САНСЕН

НАНСЕН и непознати човек

Нансен Фрићов, чувени норвешки истраживач, док још беше млад поздрављен на улици једног господина мислећи да га познаје.

— Познајете ли ви мене? Гробо га упита поздрављени господин.

— Пardon, господине, збунио сам се! одговори му Нансен погледавши га мало боље.

— Зашто ме онда поздрављате, кад ме не познајете? Љути се господин.

— Да сам знао, ко сте ви, сигурно вас не бих поздравио; сад вас познајем и нећу вас више никад поздравити! добасти му Нансен.

Слободан избор

Француски генерал Сент-Илер, када је требало да се одлучи о томе да се Наполеон избере за доживотног конзула, о-

држао је својим војницима овај говор:

— Другови! Народ треба да одлучи да ли жели да генерал Бонапарта буде конзул. Своје мишљење морате сасвим слободно испољити. Ни за живу главу не бих хтео да утичем на вашу вољу. Само хоћу да вам кажем још то да ћу првога, ко не буде гласао за Бонапарту, стрељати као бесног пса! Живела република и слобода!

ШОПЕН на писањој машини

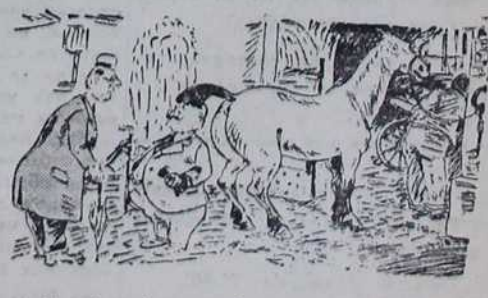
Један мали чиновник веома се поноси што му ћерка свира на клавиру. Она је уједно дактилографкиња у једном предузећу.

Откад је дактилографкиња, објашњава отац својим гостима, моја ћерка сајно напредује и на клавиру. Шопенос посмртни марш отсвира за тридесет и две секунде. Дакле, шта кажете? То је брзина.

Проницљив туриста

— Гле, колико је наша држава заостала.
— Како!
— Па код нас се нико није досетио да на ливадама потави вентилатор за краве.

— Гле, још јуче си био ћелав! Хоћеш ли ми мени да препоручиш то сретство за пораст косе.

ВОЈКО МИЛИЧИЋ „ПЕТОКОЛОНАШ“ И „ИЗДАЈНИК“

(Наставите се)

Пропустио прилику

Он: — Госпођице, ја вас обожавам, ја вас љубим!

Она: — Но, зашто ми то пренисте изјавили?

Он: — Ах, нисам се усудио...

Она: — Несрећни човече већ смо три месеца могли бити у браку.

Искрено кајање

— Олужени сте за крађу бисерне огрлице. Да ли се кајете што сте извршили дело!

— Од свег срца, господине судијо! Бисери су били лажни!..

Главни уредник: Теодор Докић.
 Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
 Телефон редакције: 25-681.
 Штампана: Штампарија «ЛУЧ».

Сваке недеље **ПРИША** **ЛУБЕНДИЊА**

Фрајла Беба је врло лепа девојка. Толико лепа да већ не ваља јер нико данас не узима луксузну робу. То сваки дан понављала њена мајка Сида, којој је Беба велика брига. Одавно треба да је удата, а она још девице је. Шта све није радила једна Сида, ал' увек се нешто поквари. Нису изостале враџбине, ни стари опробани трикови, али, поред свега, Беба оста девојка, пардон оста неудата!.. Најзад, крајем јуна, госпа Сида дође из вароши необично расположена...
 — Е, ћерко, ја те утрапи!..
 — Кома, ако бога знаш? пита Беба, пола радознано, пола дешператно.
 — Немој да ме запитујеш, већ се спремај. Идемо у Шабац — командује Сида и добро је расположење не напушта.
 И, заиста, већ сутрадан, њих две седоше на лађу па одоше у Шабац. Успут је Сида објаснила својој јединици, да се Тома, богати трговац из Мачве, решио да жени и госпа Фема, чувена проваџика, удесила ствар за Бебу. Сада се иде на «виђење».
 У Шапцу иде све по лоју. Тома, старији, али држећи човек, потегао чак из своје паланке, са колима, да дочека младу и одушеви се човек. Таква лепота! Гостовали се они три дана, споразум већ условљен, пао је и веренички поклон, уз обилатан пољубац! Када је газда Тома учинио «цмок» чула је цела Мачва, Беба обрисала образ и ставила скупоцен прстен на прст и све би било не може бити лепше, да газда Томи не паде на памет да вереницу води у Ковиљачу.
 — Оку, брате да се мало разонодиш и да видиш свет! — ве-

ли он и унапред се спрема да ужива када свет застане задивљен пред Бебином лепотом.
 Одоше у Ковиљачу. Ратно време ал' опет у бањи доста света. Пуно избеглица али се нађе и по неки монден. Код купатила упозна Беба, када је чекала ред за каде, једног високог и лепог Београђанина, иначе дендику, то јест човека коме се не зна занимање. Звао се Стева, односно Штефи. Из тога познанства убрзо се изроди обострана љубав

Ко је јунак

Доктор: — Ваша супруга не чује добро. Али то је због старости. Реците јој да се не би бринула.
 Муж [бојажљиво]: — Господине докторе, боље јој ви те сами реците.

— Беба по цео дан са Штефијем. Грди је Сида, опомиње, саветује, ал' не помаже. Беба оглувела на све савете, па само понавља:
 — Цео живот ћу да проведем уз овога сипљивога старца, па хоћу да окусим нешто од живота...
 — Окуси, окуси, ај' немој да ти преседне ћерко — грди је Сида и стално води Тому у брда да се не би срео са оно двоје.
 Али се несрећа није могла избећи. Устао Тома једно јутро да иде на Дрину и када је био у парку он виде Бебу и Штефија у врло сумњивом положају. Код њега нема циле миле, трговац, еснаф човек, зато одмах приђе залуљеном пару и учтиво рече:
 — Госпојице Бебо. Пошто сте ви за неку рефану а ја у мојој радњи нећу ортаци то ве молим да знате да су од данас наши трговачки односи прекинути. С поштовање...
 Са тим речима Тома се удаљи и оде кући, спакује ствари, па у село... Оста Беба на клупи ошамућена и изненађена. Када мало дође себи, она се обисну Стеви о врат и викну:
 — Нек' иде до ђавола! Ти си ми остао. Мучићемо се ал' се бар волимо...! Ства је трпео ово грђење, али још истог дана и он охлади чувства. Сида да побесни.
 — Тако ти и треба! Оћеш лубендињу. За дан младина за увече чичу, а сада ћемо да живимо пешке за Београд. Тако Беба оста неудата, а мајка је није друкше звала него лубендиња...

У Духовном суду

— Зашто сте се оженили, кад већ после годину дана тражите развод брака?
 — Била ми је досадила самоћа.
 — А сада?
 — А сада друштво.

— Је си ли већ кадгод био под стечајем?
 — Нисам.
 — Па од чега онда тако раскошно живиш!

Танте за танте

Један човек долази управнику једног путујућег позоришта и каже му:
 — Ја сам ваш касарин. Мислим да ми можете дати бесплатну улазницу?..
 — Нека буде... али у замену дајте ми један бесплатан јагњећи бут!

Бодљикава казерија

У нашем народу нису пророци јако омиљени. Постоји и пословица за пророке после Христа. Па ипак, има света који неће да се окане прорицања. Неки по прасејој плећки знају каква ће бити детина, други тумаче сневе, док трећи гледају у шоље или ређају карте. Нарочито у нередовним приликама свет жели да зна више него други и за разне немогуће комбинације и прогнозе тих модерних пророка, сви они налазе потврде у разним претсказивањима и сујеверју. Деси се понекад да снови и погоде. Тако је ових дана једна београдска дама снила свога мужа и себе. Као муж, у црвеним, као паглицан, панталонама узјахује коња а она га испраћа у белој, невестинској хаљини.

Иако је она позната монденка, ипак оде код тетке Маре, која баца карте, да јој протумачи овај сан. Саслуша је тетка Мара пажљиво, па јој рече:

— Имаш ли ти белог од мужа?
— Имам једну његову сребрну дозу (табакеру).

Баба узме табакеру и поче нешто да баје са њоме.

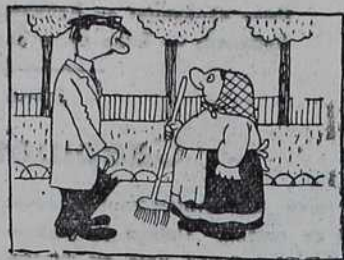
— Знаш, црвене панталоне зна-

че нешто фришко и лоше, а бела хаљина значи беду... Попричувај се ти, ћерко!...

Замисли се дубоко лепа госпођа после ових речи, извади двадесет банке и плати таксу, па, идући кући она се тешила да је то све сујеверје. Али, не лези враже, после два дана њен муж дође изненада кући, затече Перу адвоката и направи се фришак скандал.

Ипак црвене панталоне значе нешто фришко.

Није баба Мара једини пророк у Београду. Има их тушта и тма.

— Па добро, госпођо, ко је печно вашег покојног мужа!
— Нико, умро је сам од себе.

Ретко ћеш данас наћи човека који не гледа у шољу или не тумачи сневе и пророци после Христа нису никад имали богастију трпезу него данас. Мезетишу људи, неуморно! Тек само видиш човека, уозбиљно се, прави се мистериозан и нешто шапуће... Одмах знај да је то неки „пророк“, који вреба своје жртве, то јест најави свет који хоће да га слуша и да му верује. Још је једина срећа што се ти савремени пророци брзо уплаткају па онда заћуте. Ето, зиму је било толико пророка па кад дође лето, њихова пророчанства и прогнозе истописе се као снег на сунцу и од свега остаде само шарена лажа...

Сад их готово и нема... Дошло је дотле да ће наше друштво остати без пророка и свезнајућих, јер се то више не рентира. То је, данас једина роба, којој је пала цена... Нема потрошача па то ти је! Отрезнио се свет па не верује у чуда и враџбине. Нарочито су се обрुकала црвена пророчанства. То је данас бофл роба која се одмах баца. Дојадно бофл, јакако!...
ЦИЛЕ

Како мам Тершија замишља...

...ДА ПЕВАЧИЦА ПЕВА ВИСОКО

Мали огласи

Еlegantан и осећајан младић тражи неко ефикасно средство за жуљеве на рукама, Плаћање није искључено. Понуде на администрацију под »Монден«.

Ретка прилика! Нудим своју тезгу на Јовановој пијаци у замену за вилу на Дедињу и аутомобил. Одговарајући интересенти нека се обрате редакцији под »Оказион«.

Еlegantна и симпатична млада дама жели познанство имућнијег господина који има бар два пара »жајзер« нарапа. Размена по споразуму, четње по Кошутњаку нису искључене.

Продаје се шпил карата за покер због изненадног одласка у радну службу. Писати под шифром: бивши бадаваџија.

На часу зоологије

— Наведи ми четири афричке животиње.
— Два лава и два слона.

Репертоар лондонског народног позоришта

Недеља, 2 августа: »Милес глориозус« — комедија из живота једног хвалисавца. У главној улози Винстон Черчил...

Понедељак, 3 августа: »Конвој на Леденом мору« трагедија из живота англо-америчких помораца.

Уторак, 4 августа: — »Товариш Тимошенко« на руском језику... Премијера за коју влада велико интересовање... Трагедија, која ће и најхладније и најнемилиствивије људе натерати на плач...

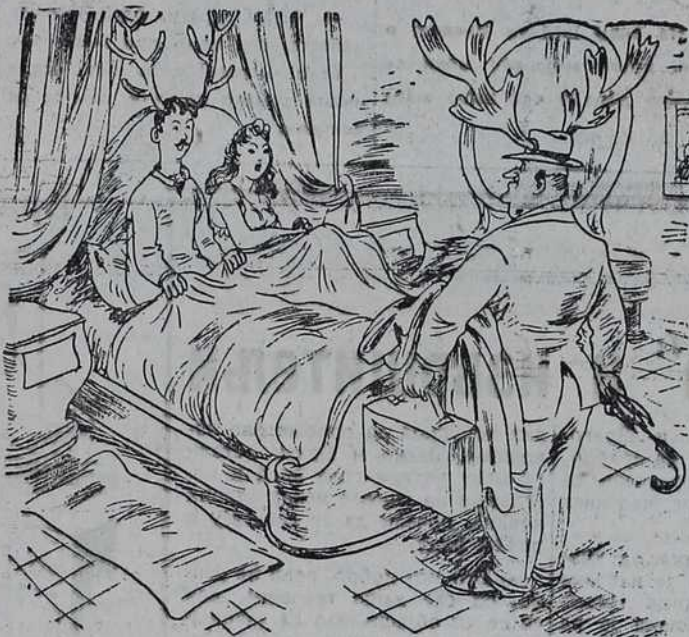
Среда, 5 август: »Слободна љубав«, Угледно предавање сер Атли-а са пројекцијама.

Четвртак, 6 август: »Махараџа на Темзи«, бурлеска из живота једног авантуриста, који је ишао у Индију да постане махараџа па се разочаран враћа у Лондон и... на Темзи... се сеђа свега... У главној улози сер-Крипс...

Петак, 7 август: »Није суђено Рајку«. Урнебесна шлагер-комедија са главним лицима Елеоном, Булом и Јосипом...

Субота, 8 август: Уместо »Уличних свирача« даје се драма »Самац у браку« из живота Цугашвилија.

У бањи

Супруг пријатељу своје жене: — Младићу, треба обојица да се пазимо рогова. Ова нас обојицу вара.

Изјубљено дете

Индија, — мило дете*) татино, шаљем ти 10,000,000 фунти само буди мирна и немој чинити глупости, које би смањиле још више и онако пољубан ауторитет и углед твога татице — Џон Бул.

*) Под дететом подразумева Џон Бул пасторче, које је силом узео под своје...

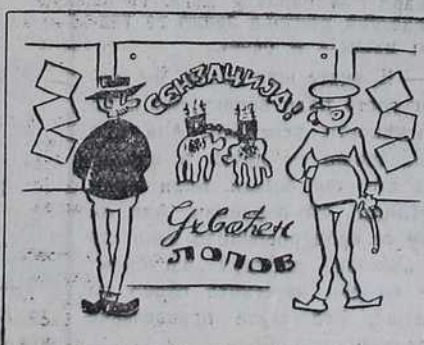
СТАЛЕШКЕ ВЕСТИ

ДОНТОР

Извештавам пријатеље да сам са успехом докторирао »ЕКВИ-ЛИБРИСТИКУ« на пацифичком факултету...

Д-р МАК-АРТУР

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЧАКЛА

Женске ВЕСТИ

Монденски трикови

Ова моја партнерка преварила ме на покеру, али сада нема врдања.

МОДНЕ ВЕСТИ

Мода у Енглеској

Свакако да ће Вас, драге моје, занимати мода у Енглеској те ћу се стога потрудити да Вам укратко кажем штогод о њој...

У Енглеској је, најпре, велика мода учити руски језик... Основани су нарочити институти за совјетску уметност и културу... И старо и младо навалило да ломи језик... нарочито се мучи мали Винстон који је чак из Кремља наручио вотку, да би њом разблажио грло и могао да благозвучно изговара: »Товариши, послушајте мења!»

У Енглеској је модерно носити

Чалме и турбане; ту моду лансирао је нико други до Сер-Крипс...

У Енглеским локалима не пију се више коктели, вермути, виски, већ »Вотка Московскаја«, »Вотка оригинал«, »Сибирски чај«, »Казанско-вино« и т. д.

У позориштима и биоскопима се дају совјетски комади, којима се истим одушевљењем пљескају и лордови и плес.

Једном речју... У Енглеској мода прима диктат са истока, јер се тамо сматра »екс Ориенте лукс«.

ЖЕНА И СПОРТ

Женске, боље...

У последњим тркама код »Царева Ђуприје« константовано је да женска грла постизавају много боље време него мушка.

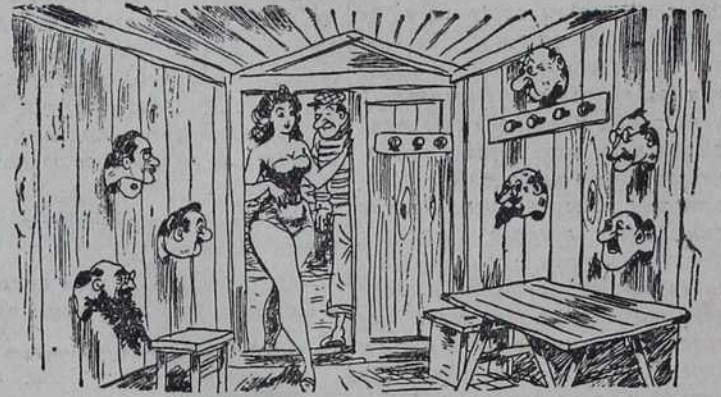
Нема вајде, жене су сада сауда боље!

Он зна

Не знам шта ти мислиш о овоме, драги мој, али мени се необично допада ова наша мала туча.

На купатилу

Лепа купачица: — Кабинеру, има рупа на овој кабини! Кабинер: — Биле су, а сада су све запушене.

ЖЕНЕ У СВЕТУ

Савршена млада

Неки Шкотланђанин одлучио да се ожени. Пошто је рашчи-стио сва питања која су га мучила, уочи венчања учини му се да је остала још једна неразјашњена ствар. Оде својој вереници и упита је:

— Драга, реци ми, да ли увече, пре него што заспиш, читаш у постељи?

— Читам, драги, одговори му невеста, али само при месечини. Како њиховој вези није сада ништа стајало на путу, они су се венчали.

Молијер и жене

Кад су једном упитали Молијера, како то да у неким земљама преузимају причеви власт већ у четрнаестој години, а женидба је допуштена тек у осамнаестој, он је одговорио:

— Али господо, много је лакше владати краљевином него женом.

БРАК

— Пре си ме хтео од љубави појести, а сада ти је једна длака у супи превише.

Снобизам монденки

- Штета, што нисмо у Америци!
- Зашто!
- Па могле бисмо да се пријавимо у моралну дивизију и да подижемо морал гарнизона.

Непријатна ствар

- Да ли је Мица направила добру партију!
- И те какву! Вила, аутомобил, путовање, бриљанти... Једино непријатно од свега тога је њен муж.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

„Звезда“ и извршитељи

Јанко Веселиновић и Драгомир Брзак морали су да преброде тешкоће да би отпочели са издавањем књижевног часописа „Звезда“.

Поред осталих, једна од значајних тешкоћа била је набавка намештаја за редакцију. Новац узет на менице, утрошен је на штампање часописа, на поштарину, експедицију и др. И, заиста, сам лист, у коме су својим прилозима били заступљени најбољи интелектуалци тога времена, био је, и садржајно и технички, одлично уређен. Међутим сама редакциска просторија пре је личила на ма какву обичну канцеларију.

Цео инвентар редакције састојао се од два стара, кафанска стола, позајмљена из кафане „Дарданели“, неколико расклиматаних столица од којих ни једна није имала све четири ноге, затим од једног првоточног креденца и једног гвозденог, искривљеног кревета са сламаром и ћебетом, којим су се редовно служили разни случајни намерници без стана. Када се свему овоме дода неколико кафених шољица, затим једна огромна цезва и шпиритусни примус за кување, као и неколико разних флаша са вином и ракијом, онда се добија бар приближно верна слика овога инвентара.

Па иако овако оскудна, целокупна покретна имовина „Звезде“ — доживела је свој трагични удес...

Наиме, због неких протестованих меница (што уосталом у животу Јанка и Брзак није био редак догађај) упали су у редакцију једнога јутра судски извршитељи и запленили све што се могло однети. После неуспеш-

них покушаја да одложе ово извршење, Јанко и Брзак остали су међу четири гола зида и поседавши на гомиле неких старих новина, почели да се саветују о даљем раду.

— Ето мој побро, рећи ће Јанко, од све наше тековине, док си се ти објашњавао са извршитељима и носачима, ја сам успео да склонио фасцикулу са рукописима за идући број и ову оканицу са препеченицом. Не секирај се него деде потегни овако из флаше да одагнамо бригу.

Пошто се окрепи са неколико гутљаја и обриса бркове Брзак одговори:

— А ја мишљаш Кардо, да ћемо бити потпуно упропаштени и покушах да спасавам што се спасти може. И ено тамо испод оне гомиле новина у ћошку склонио сам нашу цезву и шољице за каву, али кесе са шећером и кавом не могах спасти...

У том тренутку на вратима се појавише два нова судска извршитеља и пружише уредницама листа, друго решење о заплени ствари за наплату дуга. И не гледајући решење Јанко се гласно насмеја и рече:

— Е, знате шта браћо, ми сваког госта радо дочекујемо и по могућности угостимо. Али пре вас, дошли су други и однели све што смо имали. Били људи вреднији, па поранили. Али да вам се неби пребацило како сте у „Звезди“ дибидуз „изгубили“ — ви ево натегните овако из флаше, ове светле православне препеченице...

Брачне нежности

- Зашто се није нашао неки во да те запроси пре нашег венчања!
- Па нашао се.
- И шта му се десило!
- Удала сам се за њега.

Наивност

- Што ме изненадно видите у вашој соби у то доба ноћи, верујте ми, разлог је само тај, што бих желео да вам дам овај цвет!